

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE

Bruxelles, 10.1.2007
COM(2006) 835 final

**RAPORTUL COMISIEI CĂTRE CONSILIU, PARLAMENTUL EUROPEAN,
COMITETUL ECONOMIC ȘI SOCIAL EUROPEAN ȘI COMITETUL
REGIUNILOR**

**privind punerea în aplicare a Deciziei 1999/784/CE a Consiliului din 22 noiembrie 1999,
modificată prin Decizia 2239/2004/CE a Parlamentului European și Consiliului privind
participarea Comunității la Observatorul European al Sectorului Audiovizual**

[SEC(2006) 1806]

CUPRINS

Prefață	3
I. Introducere	4
II. Participarea comunității	4
III. Punerea în aplicare a deciziei consiliului	5
3.1. Participarea formală	5
3.2. Contribuțiile financiare ale Comunității	6
IV. activitatea observatorului	7
4.1. Segmentul de piață și financiar	7
4.2. Domeniul juridic	7
4.3. Platforma europeană a autorităților de reglementare (EPRA)	8
V. mediatizarea activității observatorului	8
5.1. Segmentul de piață și financiar	8
5.2. Domeniul juridic	9
5.3. Internet	9
5.4. Alte activități de informare și conferințe	11
VI. Concluzii	11

PREFAȚĂ

1. Prezentul raport privește punerea în aplicare a Deciziei 1999/784/CE¹ a Consiliului, modificată prin Decizia 2239/2004/CE² a Parlamentului European și Consiliului privind participarea Comunității la Observatorul European al Sectorului Audiovizual. Acesta este raportul final prevăzut la articolul 4 din Decizia Consiliului. Raportul descrie relațiile bilaterale stabilite între Comisie și Observator și pune în evidență activitățile principale îndeplinite de către acesta din urmă începând cu anul 1999.
2. Capitolul II reamintește motivele participării Comunității la Observator.
3. Capitolul III din raport rezumă actele juridice de bază referitoare la apartenența Comunității și prevede un raport financiar succint.
4. Capitolul IV oferă o imagine de ansamblu asupra întregii activități a Observatorului începând cu sfârșitul anului 1999 până la jumătatea anului 2006. Principalele domenii examinate sunt chestiunile de piață/financiare și juridice.
5. Capitolul V evaluează mediatizarea informației colectate și analizate de către Observator din cadrul principalelor categorii profesionale.
6. Capitolul VI prezintă o evaluare de ansamblu a participării Comunității, în temeiul obiectivelor stabilite în 1999, precum și punerea în aplicare a relațiilor bilaterale între Comisie și Observator.

¹ JO L 307, 2.12.1999, p.61.

² JO L 390, 31.12.2004, p.1.

I. INTRODUCERE

Prezentul raport privește punerea în aplicare a Deciziei 1999/784/CE a Consiliului privind participarea Comunității la Observatorul European al Sectorului Audiovizual. Raportul se referă atât la relațiile bilaterale ale Comisiei cu Observatorul, cât și la activitățile principale ale acestuia din urmă, ca răspuns la solicitările de informare din partea sectorului industrial și a autorităților publice. Raportul se referă la perioada începând cu sfârșitul anului 1999, data adoptării Deciziei Consiliului, până în noiembrie 2006.

II. PARTICIPAREA COMUNITĂȚII

În decembrie 1992, Consiliul Europei a înființat Observatorul pentru o perioadă inițială de trei ani³, iar în martie 1997 a confirmat menținerea în funcțiune a acestuia pe o perioadă nedeterminată⁴.

Temeiul juridic al participării Comunității la Observator îl constituie articolul 157 alineatul (3) din Tratat (fostul articol 130). Acesta se referă la activitățile Comunității de sprijinire a sectoarelor industriale în vederea adaptării acestora la schimbările structurale, de încurajare a dezvoltării întreprinderilor, în special a IMM-urilor, de încurajare a cooperării întreprinderilor, precum și de sprijinire a unei exploatare mai eficiente a cercetării și dezvoltării și politicilor inovatoare.

În lumina acestor obiective, decizia Comunității de a participa pe deplin la activitatea Observatorului a fost esențială, aceasta furnizând industriei europene a audiovizualului informații necesare, detaliate, în domenii precum marketingul, finanțele, normele juridice și practica judiciară.

Observatorul s-a dovedit deosebit de eficient prin tratarea în mod prompt a solicitărilor de informații și mediatizarea publică a acestor date, îndeosebi ca răspuns la cererile întreprinderilor mici și mijlocii.

Pe lângă acestea, activitatea Observatorului reprezintă un bun important pentru industria UE, întrucât acoperă un număr însemnat de țări, inclusiv țările candidate, precum și SEE și majoritatea celorlalte state europene. Începând cu jumătatea anului 2006, Observatorul are 37 de membri: 36 de țări⁵ și Comunitatea.

Domeniul vast al informației furnizate de către Observator și capacitatea acestuia de a asigura o cercetare „personalizată” sunt esențiale nu numai pentru industrie, dar s-au dovedit importante și pentru factorii de decizie politică, atât la nivel național, cât și comunitar.

³ Rezoluția (92) 70 a Comitetului de Miniștri adoptată la 15 decembrie 1992.

⁴ Rezoluția (97) 4 a Comitetului de Miniștri adoptată la 20 martie 1997.

⁵ Membrii Observatorului sunt cele 25 de state membre comunitare și Albania, Bulgaria, Croația, Islanda, Liechtenstein, Norvegia, România, Federația Rusă, Elveția, Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei și Turcia.

Observatorul nu constituie singura sursă de informații statistice în sectorul audiovizual. În special începând cu anul 1999⁶, Eurostat a dezvoltat un sistem de informații statistice la nivelul UE. Observatorul și experții Eurostat s-au întâlnit în mod regulat pentru a evita suprapunerile în domenii care sunt de competența ambelor instituții, în special în ceea ce privește statisticile de piață.

III. PUNEREA ÎN APLICARE A DECIZIEI CONSILIULUI

În conformitate cu articolul 1 din Decizia Consiliului, Comunitatea este membru al Observatorului European al Sectorului Audiovizual, acord parțial al Consiliului European. În conformitate cu articolul 2 din Decizie, Comisia reprezintă Comunitatea în relațiile sale cu Observatorul. Articolul 5 a prevăzut inițial că participarea Comunității va dura până la sfârșitul anului 2004 dar acest lucru a fost modificat prin Decizia 2239/2004/CE a Parlamentului European și Consiliului, care a prelungit participarea până la sfârșitul anului 2006.

3.1. Participarea formală

La începutul anului 2000, Comisia a deschis negocierile cu Consiliul European și cu Observatorul în vederea punerii în aplicare a Deciziei Consiliului. Principalele puncte discutate s-au referit la modalitățile participării Comunității la activitatea Observatorului. Două probleme trebuiau rezolvate. În primul rând, Comunitatea nu este membru al Agenției Europene de Coordonare a Cercetării audiovizuale, ca în cazul tuturor celorlalți membri. În al doilea rând, membrii trebuiau să satisfacă anumite cerințe financiare speciale ale Comunității privind, în special, destinația fondurilor neutilizate și obligațiile în cazul retragerii din cadrul Observatorului.

Pentru a răspunde solicitărilor Comisiei, Consiliul European a modificat în septembrie 2000⁷ statutul și regulamentul financiar al Observatorului.

Ca urmare a adoptării Rezoluției Consiliului European, Comisia a împuternicit-o⁸ pe d-na Viviane Reding, în calitate de membră a Comisiei responsabilă cu politica audiovizuală, pentru a da un caracter formal participării Comunității la Observatorul European al Sectorului Audiovizual, precum un acord, prin intermediul unui schimb de scrisori cu Secretarul General al Consiliului European.

Schimbul de scrisori din noiembrie 2000 a conținut o clauză de revizuire pentru perioada de după 2004, având în vedere faptul că Decizia 1999/784/CE a Consiliului era valabilă doar până la 31 decembrie 2004. Prin urmare, pentru a acoperi anii 2005 și 2006, Comisia a împuternicit-o⁹ iarăși, în mod formal, pe d-na Reding pentru a da caracter formal participării Comunității la Observatorul European al Sectorului Audiovizual pentru o nouă perioadă de doi ani. Acordul a luat forma unui alt schimb de scrisori cu Consiliul European în iulie și septembrie 2005. O clauză de revizuire a fost din nou introdusă pentru intervalul de timp ce depășea perioada de valabilitate a Deciziei 2239/2004/CE, adică 31 decembrie 2006.

⁶ Raportul Comisiei către Parlamentul European și Consiliu privind statisticile audiovizuale. COM(2004)504 final din 16.7.2004.

⁷ Rezoluția (2000) 7 a Comitetului de Miniștri, adoptată la 21 septembrie 2000.

⁸ Decizia C(2000)3308, 15.11.2000, nepublicată.

⁹ Decizia C(2005)1989, 05.07.2005, nepublicată.

Un „memorandum de înțelegere” (MoU) a fost atașat ambelor schimburi de scrisori. Acesta a stabilit anumite condiții specifice pentru angajamentele financiare anuale ale Comisiei. Cele două versiuni ulterioare ale documentului au fost reactualizate și aprobate anual de către Comisie și Observator.

3.2. Contribuțiile financiare ale Comunității

Situația financiară atașată la propunerea de adoptare a Deciziei 1999/784/CE a prevăzut un angajament total și credite pentru plată în valoare de 1 325 000 € pentru o perioadă de peste șase ani, cu o sumă anuală maximă de 235 000 € în 2004. Declarația financiară a Deciziei 2239/2004/CE a extins plafonul stabilit în anul 2004 pentru anii 2005 și 2006.

Datorită negocierilor îndelungate, formalizarea apartenenței Comunității a avut loc abia în noiembrie 2000, aproximativ la un an de la adoptarea Deciziei Consiliului. În consecință, pentru a evita întreruperea cooperării cu Observatorul pe parcursul perioadei respective, la 31 ianuarie 2000 Comisia a încheiat un acord de subvenții cu Observatorul pentru o sumă egală cu contribuția legală teoretică și care nu depășește suma indicată în 1999 în fișa financiară anexată la propunerea de adoptare a Deciziei Consiliului.

Dispozițiile acestui acord de subvenționare au fost conforme prevederilor regulamentului financiar al Comisiei privind subvențiile. Un astfel de proiect este diferit față de prevederile memorandumului de înțelegere, în măsura în care, conform memorandumului, suma contribuției financiare anuale nu este legată în mod direct de cheltuielile reale înregistrate în același an, ci este fixă, excedentul de plată fiind dedus din contribuția anului următor.

Aplicarea mecanismului financiar al acordului de subvenții atrăgea după sine plata unei contribuții de cel mult 8 528 € din suma maximă prevăzută. Observatorul a solicitat Comisiei plata întregii sume. Comisia a contestat mereu această cerere, argumentând că ea își îndeplinise toate obligațiile sale financiare stabilite în acordul de subvenții. În urma unei analize efectuate de către un grup de experți, în noiembrie 2002, Consiliul Executiv al Observatorului a hotărât în unanimitate să renunțe la această revendicare împotriva Comisiei.

Datorită creșterii veniturilor suplimentare ale Observatorului, alături de contribuțiile membrilor, angajamentele și plățile în perioada 1999-2006 au fost considerabil mai reduse, atât în termeni nominali, cât și procentuali, față de sumele prevăzute în propunerile Comisiei de adoptare a deciziilor din 1999 și 2004.

Valori: €	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Angajamente maxime	200 000	215 000	220 000	225 000	230 000	235 000	235 000	235 000
Angajamente reale	198 184	200 000	219 945	219 822	220 080	221 154	232 150	234 999
Plăți reale	189 656	200 000	219 945	219 822	220 079	221 154	232 150	234 999
Contribuția maximă	12,25 %	12,25 %	12,25 %	12,25 %	12,25 %	12,25 %	12,25 %	12,25 %
Contribuția reală	9,68 %	10,04 %	10,89 %	9,66 %	9,81 %	9,68 %	8,96 %	9,52 %

IV. ACTIVITATEA OBSERVATORULUI

Conform statutului Observatorului, „*Scopul Observatorului Audiovizual European este de a îmbunătăți transferul de informații în cadrul industriei audiovizuale, de a promova o viziune mai clară asupra pieței și o mai mare transparență. Acționând astfel, Observatorul acordă o atenție deosebită credibilității, compatibilității și relativității informațiilor*”.

Pentru a-și îndeplini misiunea, Observatorul și-a dezvoltat activitățile pe două axe principale: publicarea de statistici anuale privind piețele audiovizuale și publicarea de circulare juridice periodice. Mai mult decât atât, un număr de studii *ad hoc* și publicații au fost emise cu diferite ocazii.

4.1. Segmentul de piață și financiar

Observatorul și-a concentrat activitatea pe colectarea și analiza informațiilor statistice și economice în diferite segmente ale pieței audiovizuale, pe situația financiară a întreprinderilor implicate în activități audiovizuale, precum și pe acordarea de subvenții publice pentru filme și opere audiovizuale. O atenție specială a fost acordată problemelor ridicate ca urmare a apariției de noi tehnologii și nevoii de creștere a transparenței în rândul piețelor audiovizuale europene.

Publicații precum Yearbook, FOCUS și alte câteva rapoarte *ad hoc* au asigurat o gamă largă de informații în vederea sprijinirii activității multor operatori, categorii profesionale și administrații publice. Pe lângă acestea, au fost lansate servicii on-line gratuite, care oferă informații folositoare mai detaliate, în special pentru IMM-uri: baza de date LUMIERE pentru înscrierea și admiterea filmelor, baza de date KORDA pentru finanțarea publică, directorul PERSKY, care asigură liste sistematice de link-uri spre site-urile web a mii de canale de televiziune, precum și surse de informații privind piețele naționale de televiziune.

Pentru a-și îndeplini aceste misiuni, Observatorul a colaborat cu diverse rețele specializate de „furnizori de date”, inclusiv agenții de film naționale, organizații profesionale, institute de statistici naționale, reviste comerciale și societăți de cercetare a pieței.

4.2. Domeniul juridic

Problemele discutate de către Observator se referă la informatizarea comunicațiilor media și electronice, convergența și globalizarea acestora, precum și modul în care acest lucru va afecta domenii precum drepturile omului și libertățile economice, obiectivele culturale și patrimoniul, dreptul de autor, dreptul penal, dreptul comercial, publicitatea, protecția consumatorului, accesul liber la informații, ajutorul de stat, programele de ajutor ale UE, planurile de impozitare, transparența, educația etc.

Pentru a pune la dispoziția întregii industrii audiovizuale, precum și a organelor legislative și a administratorilor publici din statele membre, informații și analize actualizate cuprinzătoare, Observatorul a construit o rețea de corespondenți naționali și de instituții academice. Mai mult decât atât, acesta a menținut legături periodice cu organele legislative, autoritățile de reglementare și cu alte organizații supranaționale. O atenție deosebită a fost acordată creării unei rețele externe care să asigure standarde de traducere adecvate (inclusiv pregătirea corectorilor de text). Legea audiovizualului reprezintă o chestiune esențială pentru un spațiu al culturilor diverse și al diversității lingvistice.

4.3 Platforma europeană a autorităților de reglementare (EPRA)

De la începutul anului 2006, Observatorul a găzduit secretariatul EPRA. Un acord special cu acest organism a fost semnat la 30 noiembrie 2005, după ce a fost aprobat în iunie 2005 de către Consiliul Executiv al Observatorului. Cheltuielile pentru secretariatul PEAR sunt înregistrate în bugetul Observatorului dar sunt finanțate în totalitate de către EPRA.

V. MEDIATIZAREA ACTIVITĂȚII OBSERVATORULUI.

Principalele obiective ale produselor și serviciilor Observatorului sunt constituite de trei grupuri de actori:

- industria de bază (film, radiodifuziune, video/DVD și multimedia), precum și segmentele conexe (ex. telecomunicațiile),
- sectorul de servicii al industriei de bază (consultanți, avocați, servicii financiare, presa specializată etc),
- factorii de decizie politică naționali, europeni sau internaționali, autoritățile și sectorul serviciilor publice în general (ministere, autorități de radiodifuziune, organisme de finanțare publice, organizații internaționale etc).

Observatorul este obligat prin statut să taxeze utilizatorii pentru serviciile sale, dar acesta trebuie, de asemenea, în calitate de instituție furnizoare de servicii publice, să asigure membrilor săi și grupurilor sale țintă servicii gratuite cuprinzătoare .

5.1. Segmentul de piață și financiar

Yearbook reprezintă principala publicație statistică a Observatorului; aceasta a fost publicată anual, începând cu 1994. Între anii 2002-2005, *Yearbook* a cuprins 5 volume: (1. Economia radioului și industria televiziunii în Europa; 2. Echipamente audiovizuale la domiciliu – Transmisiunea – Audiența de televiziune; 3. Film și video privat; 4. Multimedia și noi tehnologii; 5. Canale de televiziune – producția de programe și distribuția). În 2006, publicația a apărut în 3 volume (1. Peisaje de televiziune în 36 de țări europene; 2. Dezvoltarea televiziunii în Europa; 3. Film și video).

Yearbook este, de asemenea, accesibilă în format electronic pe baza unui abonament. Această formulă permite accesul utilizatorilor la informații înainte de apariția versiunii tipărite a publicației, cu posibilitatea suplimentară de a accesa informațiile în format Excel.

FOCUS – TENDINȚELE PIEȚEI MONDIALE A FILMULUI se publică anual în luna mai, cu ocazia Festivalului de film de la Cannes. Publicația oferă o analiză actualizată ce acoperă evoluțiile pieței, atât în Europa, cât și în alte părți ale lumii. În prezent, publicația este amplu recunoscută drept un instrument informativ demn de încredere și ușor de folosit.

Pe lângă acestea, Observatorul publică rapoarte *ad hoc* referitoare la anumite subiecte. Acestea fie apar ca publicații tipărite, fie sunt accesibile on-line. Unele dintre acestea sunt scrise direct de către experți și analiști ai Observatorului, în timp ce altele sunt realizate de către experți externi .

5.2. Domeniul juridic

Începând cu anul 1999, Observatorul a crescut, în mod constant, numărul informațiilor juridice colectate, procesate și mediatizate prin intermediul unor publicații diverse etichetate sub numele de „Iris”.

„Iris newsletter”, lansat în 1995, se publică de 10 ori pe an, fiind, de asemenea, accesibil online. Peste 3600 de articole referitoare la legi, hotărâri judecătorești, decizii administrative și documente politice au fost publicate de-a lungul anilor. Circularul acoperă activități din 56 de țări diferite și din majoritatea organizațiilor supranaționale importante.

„Iris plus” a fost publicat pentru prima dată în 2001, fiind un supliment tematic atașat fiecărei a doua ediții din „Iris newsletter”. Acesta tratează în principal probleme de actualitate de importanță internațională și face comparație între modurile în care aceste chestiuni sunt tratate sub incidența legilor diferitelor țări. Aceste chestiuni variază de la dreptul de autor la finanțarea filmului de către stat, convergență, radiodifuziunea clasică, până la media și drepturile omului.

„Iris Specials” reprezintă publicații majore cuprinzând între 50 și 150 de pagini, care oferă informații detaliate despre cadrele legale aplicabile (legislația europeană și națională), precum și exemple de modele de reglementare. Cu multe ocazii, în scopuri comparative, „Iris Specials” a furnizat, de asemenea, informații privind structura de reglementare a Statelor Unite. „Iris Specials” a apărut în 1999 ca un ghid juridic pentru media audiovizuală din Europa. Alte opt publicații au urmat de atunci. Ultimele „Iris Specials” includ o lucrare privind „Punerea în aplicare a regulamentului serviciilor media audiovizuale transfrontaliere”, care a apărut la sfârșitul anului 2006.

5.3. Internet

Observatorul dispune de două baze de date economice și financiare și de un director on-line accesibil gratuit pe site-ul său web.

Începând cu 1996, baza de date LUMIERE oferă informații detaliate privind admiterea anuală a filmelor comerciale în oricare dintre cele 27 de țări europene pe care le acoperă. LUMIERE cuprinde peste 15 000 de filme. Această bază de date constituie un instrument important pentru analiza statistică (acțiunile de piață, analiza pe categorii etc), transformându-se într-o sursă efectivă de informații pentru profesioniști.

Baza de date KORDA asigură informații cuprinzătoare privind aproximativ 600 de proiecte de sprijin oferite de către peste 200 de organisme de finanțare publică din Europa. Un instrument de cercetare permite utilizatorilor identificarea proiectelor program de sprijin în funcție de țară, categorie și faza de producție.

Directorul PERSKY asigură o legătură sistematică cu site-urile web ale tuturor canalelor de televiziune existente în cele peste 36 de state membre ale Observatorului, precum și link-uri spre autoritățile de reglementare audiovizuale, spre surse de informații și rapoarte naționale.

Începând cu 2003, Observatorul oferă acces gratuit la o bază de date juridică denumită „IRIS Merlin”, care conține aproximativ 4 000 de articole și peste 4 200 de documente de referință (legi, decrete, cauze în instanță etc). IRIS Merlin, care are o funcție specifică de filtrare și de

cercetare, cuprinde nu doar articole din „IRIS newsletter” ci și articole scrise special pentru baza de date (de exemplu colecția de acorduri de coproducție, publicată în 2005).

Pe portalul web al Observatorului sunt accesibile, de asemenea, un număr de articole juridice cum ar fi rapoarte de țară (de exemplu privind Rusia, Turcia și Elveția) sau care privesc alte subiecte speciale, precum și tabele de ansamblu privind situația semnării și ratificării convențiilor europene, alături de alte tratate internaționale și liste naționale referitoare la evenimente de importanță majoră pentru societate.

5.4. Alte activități de informare și conferințe

Observatorul a organizat în ultimii șapte ani, în regim de colaborare, unsprezece workshop-uri în domeniul juridic. Ultimul a avut loc în noiembrie 2006, axându-se pe „Viitorul video-ului de bandă largă”. Fiecare workshop a făcut obiectul unui reportaj special realizat de către o publicație IRIS. În plus, Observatorul participă, în mod regulat, la conferințe, workshop-uri și evenimente similare organizate de alte instituții, de statele membre ale UE și de piața Filmului de la Cannes.

În 2003, Observatorul a creat o bază de date de contact denumită „Oriel”, în scopul de a contacta membrii diferitelor rețele, ai presei internaționale, precum și clienții actuali și potențiali..

VI. CONCLUZII

Evaluarea pozitivă a relațiilor Comunitate/Observator exprimată în Raportul Intermediar¹⁰ al Comisiei din 2002 privind participarea Comunității la Observator poate fi, cu certitudine, confirmată. Succesul publicațiilor și bazelor de date precum Yearbook, Iris și Lumière au plasat Observatorul pe o asemenea poziție încât este considerat drept o sursă cheie de informații economice și juridice în rândul participanților pe piață din diverse segmente ale industriei audiovizualului, precum și de către autoritățile publice, atât la nivel național, cât și la nivel comunitar.

În afară de publicațiile apărute în mod regulat și de bazele de date on-line, Observatorul a reușit să elaboreze analize exacte, care ar fi fost imposibil de obținut la un preț atât de rezonabil pentru industrie și având în vedere valoarea taxei de membru pentru organismele publice participante.

Capacitatea Observatorului de a stabili și menține rețele efective de parteneri științifici este unul dintre cele mai valoroase bunuri ale instituției și a fost esențială pentru aprovizionarea continuă cu numeroase informații diverse, necesare pentru realizarea de-a lungul anilor de către Observator a analizei economice și juridice. La rândul său, Observatorul a furnizat sectorului audiovizual și, în special, întreprinderilor mici și mijlocii, instrumente cuprinzătoare, care conferă o viziune mai clară asupra piețelor și a cadrului juridic/de reglementare.

Pentru a susține în continuare activitățile Observatorului, Comisia a propus ca participarea Comunității la Observator să continue până în 2013 în cadrul noului program Media 2007.¹¹

¹⁰ COM (2002) 619 final.

¹¹ COM (2004) 470 final.